

ประวัติหมู่บ้าน ตำบลทุ่งมะพร้าว

อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งมะพร้าว

บ้านทุ่งมะพร้าว แต่เดิมเป็นอำเภอทุ่งมะพร้าว ซึ่งเปลี่ยนมาจากอำเภอเขากล้วย ย้ายที่ว่าการอำเภอจากบ้านเขากล้วยมาตั้งที่บริเวณโรงกลอง (ข้างคลองทุ่งมะพร้าว) ซึ่งที่ว่าการที่ย้ายอำเภอมาตั้งที่ โรงกลองนี้ตั้งอยู่ได้ไม่นาน ทางราชการเห็นว่าสถานที่บริเวณสามแยกทุ่งมะพร้าวมีทำเลที่เหมาะสมกว่า จึงเจรจากับนางแก้ว ชูสมบัติ เจ้าของที่ดินบริเวณ

สามแยกทุ่งมะพร้าว แลกเปลี่ยนสถานที่กัน ต่อมาหลังสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 อำเภอท้ายเหมืองมีความเจริญรุ่งเรือง ขึ้น จึงยุบอำเภอ และกิ่งอำเภอทุ่งมะพร้าว

ให้ขึ้นตรงต่ออำเภอท้ายเหมือง

ชุมชนส่วนใหญ่เป็นคนไทย และคนไทยเชื้อสายจีน ที่เคยทำเหมืองแร่ในอดีต มี วัดทุ่งมะพร้าว ประจำหมู่บ้าน ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2443 บนเนื้อที่ 24 ไร่ 80 ตารางวา ต่อมาประมาณปี พ.ศ. 2469 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา และเปลี่ยนชื่อเป็นวัดประชุมศึกษา วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 เกิดเหตุการณ์ "แก๊สระเบิด" ที่ บ้านทุ่งมะพร้าว รัศมีระเบิดแผ่กว้างถึง 1 กม. อาคารโดยรอบบริเวณเจอแรงระเบิดพังยับเยิน ทั้งโรงเรียนวัดประชุมศึกษา บ้านเรือน สถานีอนามัย ศาลาอเนกประสงค์ แรงระเบิดทำให้ถนนเป็นหลุมยักษ์ลึกถึง 4 เมตร มีผู้เสียชีวิตจำนวน 173 คน

ปัจจุบัน หมู่ที่ 1 เป็นที่ตั้งของที่ทำการ อบต. ทุ่งมะพร้าว

หมู่ที่ 2 บ้านคลองเจริญ

บ้านคลองเจริญ

ประกอบด้วย 3 ชุมชน คือ บ้านคลองเจริญ บ้านเกาะนก
และบ้านห้วยไม้ไฟ

บ้านคลองเจริญ สมัยก่อนเรียก คลองตาย มีเรื่องเล่าว่า ชายชรา
ชาวมุสลิมผู้มีวิชาอาคม ได้ลงเรือไปในคลองทุ่งมะพร้าว แล้วเกิด
สูญหายไปเลย ชาวบ้านและญาติพี่น้องไม่สามารถค้นหาศพได้ จึงมี
การกล่าวถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ วิงวอนให้ได้ศพคนนี้ก็กลับมา จากนั้นชาว
บ้านก็พบศพชายชราดังกล่าวนอนบนจระเข้ ล่องมาตามลำน้ำ เลย
เรียก "คลองตาย"

แต่ต่อมาเมื่อเห็นว่าชื่อไม่มงคลจึง เรียก "คลองเจริญ" แต่เดิมมี
ทุ่งนาเยอะมาก ปัจจุบันเป็นสวนปาล์มจนหมด ชาวบ้านในพื้นที่เป็น
ชาวมุสลิม ตั้งบ้านเรือนกันห่างและอยู่ในพื้นที่มาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย
เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ป่า ลักษณะเป็นบ้านไม้ทรงไทยมลายู หลังคา
มุงจาก เนื่องจากไม้หาได้ง่ายในสมัยนั้น

ปัจจุบันบ้านเรือนในคลองเจริญได้ใช้ปูนสร้างเป็นส่วนใหญ่เนื่องจาก
มีความคงทน และมีการตั้งบ้านเรือนจำนวนมาก จากลูกหลานที่มี
จำนวนมากขึ้น มัสยิดคลองเจริญกลางหมู่บ้าน เกิดจากการร่วม
ลงเงินบริจาคจากตามศรัทธาของชาวบ้านในหมู่บ้านเพื่อสร้างมัสยิด
และชาวบ้านได้อุทิศที่ดินเพื่อจัดตั้งเป็นมัสยิดและกุโบร์

หมู่ที่ 2 บ้านคลองเจริญ

บ้านเกาะนก

บ้านเกาะนก เป็นเส้นทางหลักในการท่องเที่ยวสายทะเลอันดามัน เดิมชาวบ้านเรียกว่า "บ้านเกาะทรัพย์" เพราะอุดมไปด้วยแร่ดีบุก จึงมีนายทุนเข้าไปสัมปทานเหมืองแร่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกหมดไป มีนกอพยพเข้ามาในช่วงฤดูมรสุม พ.ศ. 2508 ชาวบ้านจึงเปลี่ยนชื่อจาก "บ้านเกาะทรัพย์" เป็น "บ้านเกาะนก" นับตั้งแต่นั้นมา

ชาวมอแกลนจากบ้านสำนักหิน เป็นชาวบ้านกลุ่มแรกที่เข้ามาอพยพตั้งถิ่นฐานในบ้านเกาะนก ในปีพ.ศ. 2496 โดยเข้ามาแผ้วถางป่า ทำไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าว ปลูกผัก ประมงพื้นบ้าน อ่าวของเกาะนกสามารถหลบมรสุมได้ดี ในปีพ.ศ. 2505 เกิดวาตภัยจากพายุโซนร้อนแฮเรียต ทำให้เกิดความเสียหาย องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (ออป.) จึงอนุญาตให้โรงเลื่อยไม้จากภูเก็ตเข้ามาสัมปทานป่าไม้ ทำให้ไม้ยืนต้นหมดไปมาก และชาวบ้านเข้ามาอาศัยอยู่จำนวนมาก ก่อนจะมีการประกาศให้บ้านเกาะนกอยู่ในเขตป่าสงวนป่าคลองทุ่งมะพร้าว ตามประกาศกระทรวงฉบับที่ 1152 (พ.ศ. 2529) ตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีศาสนาพุทธด้วย

หมู่ที่ 2 บ้านคลองเจริญ

บ้านห้วยไม้ไฟ

บ้านห้วยไม้ไฟ อยู่ในหมู่ที่ 2 บ้านคลองเจริญ สภาพทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านนี้อยู่ใกล้กับลำห้วยไม้ไฟ ซึ่งต่อแขนงมาจากคลองลำแก่น โดยลำห้วยนี้จะมีไม้ไฟขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณนี้ก็มักได้ใช้ประโยชน์จากไม้ไฟนี้ มาประกอบเป็นบ้านเรือน สิ่งปลูกสร้างต่างๆ โดยชาวบ้านจะไปตัดไม้ไฟเมื่อพบเห็นผู้ใด ชาวบ้านก็จะทักทายกันด้วยไมตรีที่ดีงามว่า ไปไหน ผู้ตอบก็จะตอบว่า ไปห้วยไม้ไฟ เพื่อตัดไม้ไฟมาใช้ประโยชน์ แต่นิสัยของชนชาวใต้ มักจะพูดอะไรสั้นๆ ง่ายๆ จึงตอบแบบรวบรัดว่า ไปห้วยไม้ไฟ จึงเรียกกันติดปาก กลายเป็นชื่อหมู่บ้านตั้งแต่นั้นมา

หมู่ที่ 3 บ้านฝ้ายท่า

แต่เดิมชื่อ บ้านบนไร่ ต่อมา ชื่อ บ้านฝ้ายท่า มาจากการที่ในอดีต บริเวณคลองทุ่งมะพร้าวมีพื้นที่กว้างใหญ่ เรือสำเภาสําหรับขนส่งสินค้าสามารถเข้ามาเทียบท่าบริเวณหมู่บ้านนี้ จากการท่าเหมืองแร่ จึงทำให้เรียกว่า บ้านฝ้ายท่า

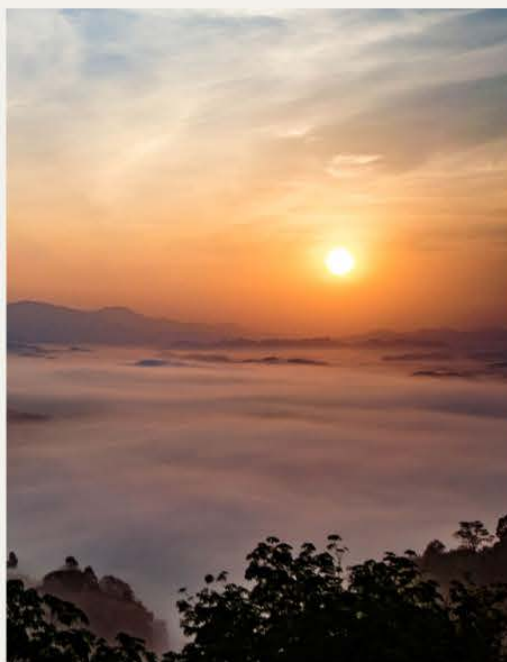
บ้านฝ้ายท่า มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และมีชาวพุทธอยู่บ้าง มีมัสยิด 2 แห่ง ได้แก่

มัสยิดบ้านทุ่งมะพร้าว และมัสยิดดารีสสะอะดี๊ะห์

มัสยิดบ้านทุ่งมะพร้าว สร้างขึ้นโดยที่ดินวากัฟของครอบครัว โดยได้รับเงินสร้างจากสัจปุระของมัสยิดในหมู่บ้าน

มัสยิดดารีสสะอะดี๊ะห์ สร้างขึ้นจากการบริจาคที่ดินวากัฟเช่นกัน

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญคือ เขาไข่นุ้ย ตั้งอยู่ที่บ้านฝ้ายท่า เป็นจุดชมทะเลหมอกที่มีชื่อเสียงอีกจุดหนึ่งของจังหวัดพังงา โดยเขาไข่นุ้ย มีความสูงประมาณ 200 เมตรจากระดับน้ำทะเล บนยอดเขาไข่นุ้ยมีจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและวิวทะเลหมอกที่มองเห็นได้ในมุมกว้าง โกลเห็นทะเลหมอกขาวคลอเคลีย ปกคลุมทิวเขาน้อยใหญ่

หมู่ที่ 4 บ้านนาใน

มีเรื่องเล่าของหมู่บ้านนาใน ตำบลทุ่งมะพร้าว ความว่า
ตาขวัญ ขวัญทองและยายเกิด ศรีเมือง สองสามีภรรยาเป็นคนที่ม
ถิ่นฐานบ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีบุตรอยู่ด้วยกัน 10
คน ซึ่งจากสภาพความอดอยากยากแค้นในการดำรงชีวิต จึงได้ตัดสินใจ
อพยพเคลื่อนย้าย เพื่อหาที่ทำกินใหม่ที่ดีกว่าเดิม จึงได้อพยพมา
ทางตะวันตกเรื่อยมา กระจัดกระจายไปตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนในที่ต่างๆ
ของภาคใต้ชายฝั่งทะเลตะวันตก

ส่วนลูกคนหนึ่งของตาขวัญและยายเกิด ชื่อ ตาสงษ์ ขวัญทอง ได้เดิน
ทางมาถึงบ้านบนไร่ (ปัจจุบันนี้คือ บ้านฝ้ายท่า) ได้ตั้งถิ่นฐานและอยู่
กินกับ ยายแป้น มีภาระหลัก้างถางพง เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรม
คือ ทำนา ซึ่งพื้นที่นี้อยู่ลึกเข้าไปข้างใน ห่างไปจากถนนหนทาง จึงได้
ชื่อหมู่บ้านว่า บ้านนาใน

ในอดีตการเดินทางติดต่อระหว่างหมู่บ้านนาในกับบริเวณบ้านช้าง
นอน ตำบลลำภี ยังใช้การเดินทางเท้าเป็นสำคัญ ประกอบกับโจรผู้ร้าย
ชุกชุม อีกทั้งการทำนาจะมีการทำในป่าบริเวณที่ห่างออกไปจาก
หมู่บ้าน จึงมีการสร้างศาลาที่พักขึ้น เพื่อค้างคืน บริเวณก้อนหินใหญ่
สามก้อนหน้าหมู่บ้าน ซึ่งชาวบ้านถือว่า ก้อนหินนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ เล่า
ลือกันว่า เมื่อครั้งมีการสร้างถนนตัดผ่านหมู่บ้าน จะมีการเคลื่อนย้าย
ก้อนหินนี้ออกไป แต่ทำไม่สำเร็จ คนขับรถต้องเสียชีวิตลง จึงกลายเป็น
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำหมู่บ้านนาในจนถึงปัจจุบัน

หมู่ที่ 5 บ้านเขากล้วย

ชุมชนบ้านเขากล้วย มีวัดหาดทรายสมบูรณ์เป็นวัดประจำหมู่บ้าน สมัยก่อนจะเป็นทุ่งนากว้าง มองเห็นไปถึงคลองทุ่งมะพร้าว และมีเหมืองแร่ เคยมีลักษณะเป็นอำเภอ เป็นที่ตั้งของอำเภอเขากล้วย ก่อนที่จะย้ายไปอำเภอทุ่งมะพร้าว เมื่อการทำเหมืองแร่ในบริเวณนี้ซบเซาลง เพราะประชาชนย้ายไปตั้งถิ่นฐานที่โรงกลึงแร่คลองทุ่งมะพร้าว ด้วยความที่เคยเป็นบริเวณเหมืองแร่ จึงมีการติดต่อค้าขายกับต่างชาติ มีเรือกำปั่นไฟเข้ามาทางคลองทุ่งมะพร้าว โดยแลกเปลี่ยนน้ำมันและถ่านหิน กับแร่ดีบุก

วัดหาดทรายสมบูรณ์ เป็นวัดราษฎร์ สังกัดมหานิกาย ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามประวัติการตั้งวัดระบุว่าตั้งขึ้นในราวๆ พ.ศ. 2323 ต่อมาราวๆ พ.ศ. 2465 พระครูปฏิญาณพังงารัฐ เจ้าคณะจังหวัดพังงา ได้เดินทางมาที่วัดแห่งนี้ แล้วพิจารณาเห็นว่าทางริมฝั่งคลองด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัด มีหาดทรายขาวเป็นแนวยาวสวยงาม จึงตั้งชื่อวัดนี้เสียใหม่ตามสภาพที่เห็น คือให้ชื่อวัดนี้ว่า “วัดหาดทรายสมบูรณ์”

หมู่ที่ 6 บ้านอินทนิล

หมู่ที่ 6 บ้านอินทนิล มีส่วนอยู่ภายใต้เขตนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง เป็นพื้นที่ที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนเข้ามาจับจองที่ดินอยู่อาศัยและ
ทำการเกษตร

บ้านอินทนิล แต่เดิมเป็นพื้นที่ป่า และมีผู้บุกเบิกเข้าไปทำเหมืองแร่
จำนวนมาก เมื่อการทำเหมืองแร่ซบเซาลง จึงมีการตั้งบ้านเรือนและ
วัดในหมู่บ้าน ชื่อ บ้านอินทนิลมาจาก แต่เดิมมีต้นอินทนิลอยู่มาก ซึ่ง
ปัจจุบันมีจำนวนไม่มากแล้ว สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นป่าที่มีขุมน้ำจาก
การทำเหมืองจำนวนมาก และมีพื้นที่ติดเขตอุทยานแห่งชาติเขาลำปี
และหาดท้ายเหมือง

มีวัดประจำหมู่บ้าน คือ วัดอินทนิล มีชื่อเสียงจากลายปูนปั้น
วัดอินทนิล เป็นงานฝีมือปฏิมากรรมไทยที่สื่อให้เห็นถึงคุณค่าของ
ศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ ผสมผสานกันระหว่าง
จิตรกรรมลายไทยกับจิตรกรรมลายไทยท้องถิ่นของภาคใต้ เป็นการ
รวบรวมเอาสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนามาบรรจงสร้างเป็นลวดลาย
ปูนปั้นบนกำแพงและซุ้มประตูวัด และตกแต่งลวดลายตามส่วน
ประกอบอื่นๆ ของวัดเป็นศิลปกรรมที่มีคุณค่าของท้องถิ่น

หมู่ที่ 7 บ้านขนิม

บ้านขนิม หมู่ที่ 7 ผู้ก่อตั้งคือ นายขุนศรี ศรีอินทร์ เกิดที่บ้านขนิม สมัยก่อนผู้นำหมู่บ้านจะเรียกว่า "ขุน" ก่อตั้งหมู่บ้านเมื่อ พ.ศ. 2484 การตั้งรกรากครัวเรือนสมัยก่อนมีไม่กี่ครัวเรือนอยู่กระจัดกระจาย หลังสงครามโลกครั้งที่สอง มีการรวมตัวตั้งหมู่บ้าน เรียกว่า "บ้านคลองสนิมใน" เพราะน้ำผิวดินเป็นสีเหลืองอมแดง เหมือนสีของสนิม ไม่สามารถนำมาดื่มกินได้ แต่มีสายน้ำสะอาดอีกสายหนึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สามารถอุปโภคบริโภคได้ เรียกว่า "คลองบางใส" ต่อมาชาวจีนได้อพยพมาอยู่ในบริเวณนี้ ประกอบอาชีพการทำเหมืองแร่ ชาวบ้านจึงย้ายเข้ามาอยู่บ้านคลองสนิมในมากขึ้น มีการขยายพื้นที่ทำกินและที่อยู่อาศัย จึงเรียกสำเนียงเพี้ยนจาก บ้านคลองสนิม เป็น บ้านคลองขนิม ต่อมาชาวบ้านตัดคำว่า "คลอง" ออก จึงกลายเป็น "บ้านขนิม" จนทุกวันนี้

ผู้อยู่อาศัยมีทั้งชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวมุสลิม และชาวไทยใหม่

หมู่ที่ 8 บ้านนิคมพัฒนา

บ้านนิคมพัฒนา อยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง จังหวัดพังงา นิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง พังงาจัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนาในเขตพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามมติคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรพื้นที่ตำบลทุ่งมะพร้าว ตำบลลำภี อำเภอท้ายเหมือง เมื่อวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2512 ในพื้นที่ 21,000 ไร่ อาศัยตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. 2511

นิคมสร้างตนเองท้ายเหมืองจัดอยู่ในประเภทนิคมสร้างตนเอง ในลักษณะช่วยเหลือราษฎรโดยทั่วไป เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรไม่มีพื้นที่ทำกินและยากจน ที่ถูกทางราชการสั่งให้ยกเลิกอาชีพการทำเหมืองแร่

บ้านนิคมพัฒนา จึงเป็นพื้นที่ที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนเข้ามาจับจองที่ดินอยู่อาศัยและทำการเกษตร ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดอื่น ทั้งนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ตลอดจนประชาชนภาคอีสาน ชื่อนิคมพัฒนามาจากชาวนิคมที่ร่วมแรงใจพัฒนาหมู่บ้านของตน

หมู่ที่ 9 บ้านสร้างตนเอง

บ้านสร้างตนเอง อยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง จังหวัดพังงา นิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง พังงา จัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนาในเขตพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา นิคมสร้างตนเองท้ายเหมืองจัดอยู่ในประเภทนิคมสร้างตนเอง ในลักษณะช่วยเหลือราษฎรโดยทั่วไป เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรไม่มีพื้นที่ทำกินและยากจน ที่ถูกทางราชการสั่งให้ยกเลิกอาชีพการทำเหมืองแร่

บ้านสร้างตนเอง จึงเป็นพื้นที่ที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนเข้ามาจับจองที่ดินอยู่อาศัยและทำการเกษตร ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดอื่น ทั้งนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ตลอดจนประชาชนภาคอีสาน ประชากรส่วนใหญ่ของบ้านสร้างตนเองมีทั้งนับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม หมู่ที่ 9 บ้านสร้างตนเอง มีมัสยิดศาลาหุดดิน (มัสยิดบ้านนิคม) เป็นมัสยิดของชาวมุสลิมในหมู่บ้าน ชื่อ บ้านสร้างตนเอง มาจากชาวบ้านที่ร่วมแรงพืงพาตนเอง สร้างหมู่บ้านสร้างตัวขึ้นด้วยตนเอง

หมู่ที่ 10 บ้านควนแรด

บ้านควนแรด อยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
นิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง พังงา จัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนา
ในเขตพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

นิคมสร้างตนเองท้ายเหมืองจัดอยู่ในประเภทนิคมสร้างตนเอง
ในลักษณะช่วยเหลือราษฎรโดยทั่วไป เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรไม่มี
พื้นที่ทำกินและยากจน ที่ถูกทางราชการสั่งให้ยกเลิกอาชีพการทำ
เหมืองแร่

ในอดีตอยู่ภายใต้ หมู่ที่ 5 บ้านเขากล้วย แต่เมื่อเวลาผ่านไป
ประชากรบ้านเขากล้วยทั้งหมดมีจำนวนมาก จึงแยกออกไปเป็นหมู่
ที่ 10 บ้านควนแรด หรือ ชื่อเดิม คือ บ้านขี้แรด เหตุที่เรียกว่า
ขี้แรด ก็เพราะ จะมีต้นข่อยหนาม ทางภาคใต้เรียกว่า ต้นขี้แรด เป็น
พันธุ์ไม้ที่มีความเหนียวและขอบใบจักฟันเลื่อยเป็นหนาม ชาวบ้าน
นำมาทำ “บุงกี” เป็นเครื่องสานที่ไว้โยยดิน และทำตะกร้าหูหิ้ว และ
มีพันธุ์ไม้ชนิดนี้จำนวนมาก จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านขี้แรด และ
เปลี่ยนเป็นควนแรด เนื่องจากชื่อ ขี้แรด ดูไม่น่าฟัง

หมู่ที่ 11 บ้านนิคมสามัคคี

บ้านนิคมสามัคคี อยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง จังหวัดพังงา นิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง พังงา จัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนาในเขตพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา นิคมสร้างตนเองท้ายเหมืองจัดอยู่ในประเภทนิคมสร้างตนเอง ในลักษณะช่วยเหลือราษฎรโดยทั่วไป เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรไม่มีพื้นที่ทำกินและยากจน ที่ถูกทางราชการสั่งให้ยกเลิกอาชีพการทำเหมืองแร่

บ้านนิคมสามัคคี จึงเป็นพื้นที่ที่รัฐบาลจัดสรรให้ประชาชนเข้ามาจับจองที่ดินอยู่อาศัยและทำการเกษตร ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดอื่น ทั้งนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ตลอดจนประชาชนภาคอีสาน บ้านนิคมสามัคคีมีวัดนิคมสามัคคี หรือวัดสวนไผ่ เป็นวัดประจำหมู่บ้าน หมู่ที่ 11 และยังเป็นที่ตั้งของสำนักงานนิคมสร้างตนเองท้ายเหมือง ชื่อ นิคมสามัคคีมาจาก ชาวนิคมที่ร่วมแรงใจสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจสร้างหมู่บ้านขึ้นมา

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพถ่ายตามลู่ทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

รวมภาพตำบลทุ่งมะพร้าวในอดีต

